

Pikatestit-osasto sisältää lyhyitä testiarvioita markkinoiden uusimmista ohjelmista ja laitteista. Tuotteet on testattu todellisissa käyttöolosuhteissa.

Testatut tuotteet:

- Nikon D40
- Ontrack EasyRecovery Professional 6.1
- Protectdrive Enterprise Edition 8.0.0
+ Rainbow Ikey 2032
- Wacom Intuos3 A5
- HP Pavilion Slimline s7610

Uuden hintaluokan digijärkkäri

Nikon on luopunut pikselikilpavarustelusta, hyvään kuvaan kun tarvitaan muutakin kuin megapikseleitä. Tuloksena on hyvä ja halpa järjestelmärunko.

Nikon on jättänyt "pikselivarustelukisan" taakseen, ja päättänyt tehdä paperilla hieman vaatimattomalta kuulostavaan kuuteen megapikseliin yltävän perhekameran. Päätös on oikea, hyvään kuvaan tarvitaan

muutakin kuin paljon pikseleitä. Samalla Nikon on hinnoitellut uutuokaisensa houkuttelevasti. D40-runko ja pakettiobjektiivi maksavat piirun alle 700 euroa.

Nikon haastaa uutuuskamerallaan erityisesti Canon 400D:n

ja Pentax K100D:n. Canonin kenno on toki suurempi ja Pentaxisa on kuvanvakaaja, mutta Nikon pysyy kisassa käyttömukavuutensa ansiosta.

Ottaessani D40:n käteen se tuntuu aluksi liiankin pieneltä. Laukaisuasento on pienestä koosta huolimatta luonteva. Kamera pysyy kädessä tukevasti pitkäläkin laukaisuajoilla. Kamera painaa laukaisuvalmiina puoli kiloa, ja akku on piilotettu kahvaan rungon oikealle puolelle. D40 käynnistyy rivakasti ja laukaisuviivekin on miltei olematon.

Kameran valikot ovat selkeitä ja käyttökieleksi on tarjolla suomi. Valituksen säätäminen on helppoa esivalintojen ja kolmen valotusautomaatiikkaohjelman avulla. D40:ssä on myös valituksen käsiasäätö, mutta sen käyttö on hidasta.

Säästötoimenpiteet näkyvät selvimmin D40:n tarkennuksessa. Automaattitarkennus toimii kolmella vaakapisteellä vain niillä objektiiveilla, joissa on sisäänrakennettu tarkennusmoottori (AF-S - ja AF-I -mallit). Muut Nikonin lasit pitää tarkentaa käsin.

Valotusautomaatiikka toimii moitteettomasti. Prosessori on sama kuin D80- ja D200-malleissa, mutta valituksen haarukointi puuttuu toiminnoista. Testissä värilämpötilan säätöautomaatiikka toimii muuten moitteetta, mutta hehkulampun valossa kuvista tulee kelmeitä. Kun värilämpötilan muuttaa käsin, lopputulos on hyvä.

Nikonin kuvia vaivannut kohinaongelma on vähentynyt uuden rungon myötä selvästi. Kuvasin D40:n toiseksi herkimmällä asetuksella (ISO 1600), ja olin yllättynyt tämänhintaisten kameran varjokohtien toistosta. Aina ISO 400:ään asti kohina on vähäistä.

Tallennusmuotoja on jpeg kolmessa eri koossa ja Nikonin oma raw-muoto nef.

Perhejärkkärien pakettiobjektiiveilta ei voi odottaa paljoa, minkä tämänkin paketin 18–55-millinen lasi todistaa. Objektiivin valovoima on 3,5–5,6, ja polttoväli vastaa kinokoossa 27–83 millimetriä. Muovisen tuntuinen zoom piirtää asfäärisestä linssipinnasta ja ED-lasielementistä huolimatta reunoilta pehmeästi. Lisäksi sivuja vastavalossa huippuvalokohdat leviävät. Ongelmaa pienentäisi kunnollinen vastavalosuojia, sillä etulinssi on miltei suodinkierteen tasolla. Zoom kuitenkin ilahduttavasti tarkentuu 28 senttiin.

Salama kantaa perhekuva-uksessa vain muutaman metrin, mutta kamerassa on salamakenkä tehokkaampaa salamalaitetta varten. Salaman johtoliitäntää ei ole.

Paketin litiumioniakku latautuu puolessatoista tunnissa. Kameran alle kahvaksi asettava lisäakkua ei D200:n tapaan ole saatavissa. Akkukestävyys on hyvä, sillä niin akut kuin kamerakin kestävät tuntien pyörälenkin nolla-asteisessa tammikuuisessa sadessa. Kirkas 2,5-tuumainen näyttö kuluttaakin ennakoitua vähemmän virtaa.

Nikonin kameroiden käyttö-

Kissa pöydällä. D40:n väritasapainoautomaattika tuottaa hehkulampun valossa kelmeän kuvan. Käsiasäätö muuttaa kaiken. Kuvat ovat käsittelemättömiä ja ne on otettu aukon esivalintaan perustuvalla valotusautomaattikalla. Myös herkkyys on kamerasäätämällä.

mukavuus lisääntyisi, jos akun voisi ladata suoraan kamerassa. Nyt käytössä on vain erillinen lataustelakka, joka on turha muovinkappale matkoilla mukana pidettäväksi.

Puutteistaan huolimatta D40

on "eniten kameraa eurolla" -sarjassa kova tekijä. Ja pakettiobjektiivinhan voi vaihtaa. Valittavasti runkoa ei ainakaan vielä myydä erikseen. ■

TEKSTI JA KUVAT:

TIMO PYLVÄNÄINEN

Nikon D40

Edustaja Ominaisuudet

Nikon Nordic AB, www.nikon.fi
6,1 megapikselin kenno, 2,5 tuuman näyttö. Suljinajat 30–1/4000 s, salamatastmäys 1/500 s asti. Tallennus SD-kortille.
Nikon D40 Kit sisältää D40-rungon ja AF-S DX Zoom-Nikkor 18–55 mm f/3,5–5,6-objektiivin, akun latureineen ja rungon suoja-
tulpat, hihnan, usb- kaapelin, Picture Project-tietokoneohjelman
sekä suomenkielisen käyttöohjekirjan.
699 euroa.

Hinta

Ontrack EasyRecovery hallitsee datakato-ongelmat vahinkoformatoinneista rikkiinisiin tiedostoihin.

Onks tietoo?

Ontrack EasyRecovery on ohjelmapaketti, josta löytyy vastaus hiukan epätavallisempiinkin tiedon katoamisiin.

Ohjelmisto jakautuu kolmeen osioon: diagnostiikkaan, tiedon palautukseen ja tiedostojen korjaukseen.

Kun ohjelma asennetaan, tehdään käytännössä jostain koneesta pelastustyöasema, johon pelastettavat mediat sitten liitetään. Tällaisessa koneessa oleellista on iso kiintolevy, sillä ohjelma pelastaa kadonneet tiedostot eri asemalle kuin mistä ne ovat kadonneet. Tällöin ei vahingossa kirjoiteta pelastettua tiedostoa toisen pelastettavaksi tarkoitetun tiedoston päälle.

Jos palautettavana on usean sadan gigatavun osion sisältö, pelastamisen voi joutua tekemään osissa. Palautetut tiedostot voi myös ohjata suoraan ftp-palvelimelle tai pakata zip-tiedostoon.

Diagnostiikassa on testit koko levyllä ja osioille. Ohjelma osaa myös kaivella tietoa kiintolevyjen SMART-järjestelmästä (Self-Monitoring, Analysis and Reporting

Technology), jota käytetään kiintolevyn vikojen ennakointiin. Käytännössä SMART osaa harvoin enustaa vikaa.

Ohjelma varoittaa, että jos kiintolevyä "pitää outoa ääntä", diagnostiikan ajaminen voi tuhoata levyn lopullisesti. Toivottavasti käyttäjä osaa tunnistaa "oudon äänen". Mutta 90 sekunnin pikatestinkin ilmoitetaan löytävän viian 90 prosentin varmuudella.

Pieni pettymys on jumper viewer -toiminto, joka käytännössä vain vie tavallisimpien kiintolevyvalmistajien sivuille etsimään sieltä ide-levyjen jumpperiasetuksia.

Tiedonpalautus-osio on kiinnostavin. Testissä tieto palautui jopa medialta, joka oli formatoitu peräkkäin kahdella eri levyjärjestelmällä. Tieto näyttää istuvan sitkeästi myös flash-muistissa. Päällekirjoitetulta tietovälineeltä ei välttämättä löydy kokonaisia tiedostoja, mutta sirpaleita kuitenkin.

Joka tapauksessa palautus toi-